

Р. Поповъ

На обѣдъ у Атила

(По Прискъ)

Гъркътъ Прискъ, който билъ изпратенъ по служба при Атила¹⁾, разказва следното:

— Въ нашата шатра дойде единъ служителъ и ни покани да се явимъ на обѣдъ при Атила. Ние, заедно съ пратеницитѣ отъ Италия, на опредѣления часъ бѣхме вече въ двореца. Преди да седнемъ, споредъ обичая на хунитѣ, предложиха ни чаши съ вино, за да пожелаемъ дългоденствие на владѣтеля на страната.

Столоветѣ, върху които трѣбваше да седнемъ, бѣха наредени отъ дветѣ страни на залата край стенитѣ. Въ срѣдата имаше мендеръ, върху който седѣше Атила. Задъ тозъ мендеръ имаше другъ, а по-нататкъ се виждаха стѣпала. Тѣ водѣха къмъ нощното легло на Атила, закрито отъ красиви пердета — такива, каквито римлянитѣ и гърцитѣ шиятъ за сватби. Мѣстата отдѣсно на Атила се смѣтаха за първи, а тия отлѣво — за втори. Ние насѣдахме върху последнитѣ.

Благородникътъ Берикъ, който произлизаше отъ знатенъ хунски родъ, седѣше предъ насъ. Столтътъ надѣсно отъ Атила се заемаше отъ Ониги, смѣтанъ за най-знатна личностъ и най-близкия на Атила човѣкъ.

По-голѣмиятъ Атиловъ синъ седѣше върху мендера при баща си, обаче на далечно разстояние отъ него.

Погледътъ му презъ всичкото време бѣ прикованъ къмъ земята — знакъ, че има голѣма почитъ къмъ баща си.

Когато всички заехме мѣстата си, яви се виночерпецъ и подаде въ ржката на Атила чаша съ вино. Той

¹⁾ Атила билъ владѣтель на хунитѣ, които презъ онова време (433—453 г., сл. Хр.) населявали много земи между Франция и Кавказъ. Центъръ на тази огромна държава била днешна Унгария.